

Povídání s Radovanem

Většina stálých čtenářů Českotřebovského zpravodaje si určitě vybaví jméno Radovana Švarce – vynikajícího (nejen) matematika z našeho gymnázia. Shrňme si jeho výsledky v soutěžích:

IV. ročník: účast v celostátním kole dějepisné olympiády, vítěz krajského kola matematické olympiády (dále MO) kategorie C (pro V. ročník)

V. ročník: účast v celostátním kole MO kategorie A (pro VII. a VIII. ročník), vítěz krajského kola MO kategorie C, 5. místo na česko-polském střetnutí juniorů

VI. ročník: vítěz MO v krajském kole kategorie B (pro VI. ročník) a 2. místo v celostátním kole kategorie A, účast v celostátním kole olympiády v programování, bronzová medaile na mezinárodní matematické olympiádě, 3. místo v celostátním kole lingvistické olympiády

VII. ročník: 3. místo v celostátním kole MO kategorie A, bronzová medaile na mezinárodní matematické olympiádě, účast v celostátním kole olympiády v programování, účast v celostátním kole logické olympiády

VIII. ročník: 1. místo v celostátním kole MO kategorie A, 4. místo v celostátním kole logické olympiády, 9. místo v celostátním kole olympiády v programování, prozatím postup do celostátního kola logické olympiády

Neuvádíme mnohé další – Náboje, internetovou MO, Klokana... Asi se nedivíte, že takového studenta budeme postrádat. A tak jsem se na rozloučenou zkusila zeptat na pár věcí, které zajímají mne a třeba zaujmou i vás.

Šr.: Proč právě matematika, logika, programování, lingvistika – co předně Vás na tom tak baví? (Já tedy myslím, že vím, ale chtěla bych to Vašimi slovy.)

R.: Mám rád ten pocit, když něco řeším a najednou to do sebe všechno začne zapadat. Líbí se mi to hledání pravdy a matematika má tu skvělou vlastnost, že na ni nic nepotřebuji – žádné experimenty, žádné „praktické poznatky“. Je to prostě krása. A musím přiznat, že jako egoistu mě těší, když něco vyřeším, protože se tím utvrdím ve své inteligenci.

Šr.: Jak vypadá taková mezinárodní olympiáda? (Průběh soutěží, doprovodný program, s kým jedete...)

R.: Tým šesti soutěžících doprovázejí dva vedoucí. Jeden z nich už čeká na místě a vybírá úlohy. Doprovodný program jsou zpravidla exkurze na zajímavá místa dané země a nějaké přednášky. Soutěží se dva dny, každý z nich máme čtyři a půl hodiny na tři úlohy. Jde o jednu rozumně lehkou, jednu střední a jednu vážně těžkou.

Šr.: Jaké knížky máte rád (kromě odborné literatury), proč?

R.: Já si na klasické knížky neumím udělat čas, protože když vím, že něco budu číst déle než den, tak mám pocit, že je to strašně neproduktivní a místo toho bych mohl něco počítat a připravovat se. No teď, před maturitou, je to trochu problém. Jako příjemná náhrada se mi jeví komiksy (které miluju) a audioknihy (tj. můžu zároveň číst a počítat).

Šr.: A jakou hudbu?

R.: Hudebně nejsem moc vybíravý, jsem ochoten poslouchat prakticky cokoliv. Mám celkem rád klasiku, dá se poslouchat skoro všechno na vrcholech hitparád. Poslední dobou jsem si celkem oblíbil rap.

Šr.: S jakou známou osobností byste se rád setkal osobně?

R.: Těžko říct, nenapadá mě nikdo, koho bych chtěl nějak výrazně poznat. Možná Richard Feynman.

(Poznámka Šr.: Jeden z největších fyziků 20. století, vřele doporučuji jeho kouzelnou knížku To nemyslíte vážně, pane Feynmane! – nebojte se, není zdaleka jen o fyzice.)

Šr.: Čím byste chtěl být a čím naopak určitě ne?

R.: Jednoznačně bych chtěl být matematikem (tj. vědecký pracovník, resp. profesor na nějaké univerzitě). Rozhodně bych nechtěl dělat nějakou fyzickou práci (třeba na stavbě nebo tak něco) – to bych prostě nezvládal.

Šr.: Děkuji za rozhovor a moc přeji Radovanovi, aby si svou vědu nadále užíval nejmíň tak, jako dosud. A dodávám, že mi bude moc chybět, když při matice vzhledne od svých soutěžních příkladů, podívá se na tabuli, lehce se zachmuří a řekne: „Má tam být plus!“

Vendula Šrůtková